

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XLV. De aeternitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

360 CONTEMPLATIONES
mea caro me impatientem reddat: sed
penetrem ad te, sed habitem apud te,
& maneam in te in æternum! Amen!

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XLV.

De Æternitate.

ECquid hoc est, quòd intimas fi-
bras dividit, viscera secat, cor fau-
ciat, linguam ligat, labra claudit, sen-
sus dissipat, membra omnia obruit tre-
more?

Rivi fluunt ex oculis; genæ lacry-
mis rigantur; & torrens hic unico ex-
citatur verbo. Verbum horribile! cu-
jus vi minisque timor & angor nobis
ingeruntur. Verbum, quod dies nul-
la, nulla vox terminabit; nulla obte-
get stella; sidus nullum obvelabit.
Verbum, quod gravius adamante aut
marmore cor, ossa, medullas frangit,
comminuit.

Ver-

Verbum hoc est, ÆTERNITAS; verbum coelo diuturnius; tonitru, fulgure, tempestate omni horribilius.

ÆTERNITAS est, quæ paulam, metam & finem non habet; & animos etiam hominum, quasi stimulis & calcaribus, adigit, fodicatque: ut & ipsi quærant non mutabilia, non transitoria.

Adegit verbum hoc non paucos: ut fulgentia ventosis verticibus diademata detraherent; laurum superbam contemnerent; cristas surgentes perdomarent; & aspero sese panno occultentes, altiora & Diviniora contemplerentur.

Totum me occupat verbum hoc: nec ullam mihi quietis usuram permittit: animo perturbatissimo curam, metum, dolorem injicit.

O finis, à fine remotissimus! ô tempus, sine tempore! annus, absque anno! ô numerus, nulli numerabilis!

Descende, descende, ô ani-

2

ma

*ma mea! ad inferos: non
ut igni te immisceas; sed ut
edaces ignis flammis de-
vites.*

Patietur impius: (si tam benignè
cum ipso agi possit) ut Ætna ipsi im-
ponatur; ut vultures ipsum arrodant;
ut araneæ telas in gutture ipsi suspen-
dant; ut viperis scorpiisque sulcetur;
ut aconitis alatur; ut fumigante pice
torreatur; ut sanguinem hibat Dra-
conum; ut carbonibus cibetur, ut per-
enni peste ustuletur; ut craticulæ ad-
hametur; ut lanceis transfigatur; ut
rogo alligetur; ut equis discerpatur;
ut sulphure perfundatur; ut equuleo
distendatur; ut fame sitiqve pereat;
ut pugionibus lanietur: patietur hæc
impius, & patietur annos mille, addet-
qve mille alios: si spes sit cruciatuum
finiendorum.

Quantumcunqve sit tormentum;
quantacunqve tortura; quantuscun-
qve

que cruciatus: finis tamen, qui speratur, mitigat.

Æternitas est, quæ verè torquet; quæ verè cruciat.

Ea pœnas facit infernales; ea plagas verè facit plagas: ea supplicia omnia in unum cogit; & flammæ suas non duplicat: sed modis auget infinitis.

Eheu! eheu! quid æternitas? quæ ipsam Geometria metietur? non dies, non mensis, non annus terminat: non centies mille lustra, non millies mille Olympiades.

Transitur autem ad interminabilem istam æternitatem, per fugacem dierum paucillorum instabilitatem.

Adit, & abit sol: ad istam cum abitur; reditur nunquam.

Initium hîc finis est: finis semper est initium.

O vita, omni peior morte!

O mors perpetua, absq; morte ulla!

Eò præcipitaberis, quisquis jam animum voluptatibus tuum explēs; quisquis corporis sectaris impuritates;

Q 2

quisquis

364 CONTEMPLATIONES
quisquis membra, quæ Christus suo
redemit sanguine, tribuis meretrici-
bus; quisquis gulam amplius calicibus,
& ventrem inflas & farcis patinarum
cupediis.

*Quid enim aliud ignis ille
devorabit; nisi peccata tua?
quantomplius peccas, tan-
tomplius majorem cumburendi ma-
teriam reserves.*

Descensus dantur plurimi, ascensus
omnis denegatur: quisquis semel in-
cidit, ille semper manet, & absque spei
nullius levamento interit.

*Quisquis cœlitibus annu-
merabitur; semper letabitur:
quisquis furiis Tartareis
adsociabitur; semper torre-
bitur.*

*Beatarum animarum gan-
dia*

dia erunt sine numero & mensura: maledictarum animarum tormenta erunt sine meta & sine; sine medio & remedio.

Post innumera & infinita annorum millia, semper cogitare cogentur, hæc esse duntaxat suppliciorum initia.

Illic una hora grauior erit in pœna; quam hic centum anni in pœnitentia.

Non erit ibi carbo; sed pruna: nulla extinctio; sed suscitatio: crescent pœnæ; exasperabuntur punientes: augebitur carnificina; multiplicabuntur carnifices.

Gaudeat coelicola; vivant superi: mœreat damnatus; moriantur inferi! Calcate semitam cœli, dum reclusa est; accurrite, dum via patet: occludetur

366 CONTEMPLATIONES
detur semita, obruetur via: si semel
declinaveris.

Laniabunt canes hœdos; exhilara-
bit Deus agnos: accipiter vorabit cor-
vos; servabit Deus columbas.

Conviva cœli dum deliciis & lætitiis
fatiatur: quid, in squalore lamentan-
tibus, adponetur? Petent famelici mi-
cas: sed obstruent os querulum scin-
tillæ; nec voces miseras accepta-
bunt?

Lacrymas bibere jubebuntur æter-
nas, & guttur refrigerare aquis jugi-
bus oculorum. Potus erit, doloris tor-
rens: quem non siccabit, in quo elan-
guescent, ignis.

Jungetur lacrymis fellis urna; quæ
non exhaurietur, aut perfringetur:
fluet fel continuò; urgebit hospes
perpetuò: ah! quantò satiùs foret, æ-
ternùm sitire; quàm hoc potu æter-
nùm perire, æternùm ingemiscere, æ-
ternùm contremiscere!

Intrâsti semel; evades nunquam:
cepit

cepit beatorum te hostis semel : hospes tuus erit semper.

Misus ferculorum semper erit primus : postremum expectabis ; nunquam videbis.

Mensa hæc repleta semper ; depleta nunquam.

CRAS, CRAS, putabis, melius erit : sed omne tibi punctum erit HODIE.

Hodiè, cum hæc legis ; cum hæc audis : rumina diligenter ; & respisce ardentè : nec CRAS tibi olim erit vel expectandum, vel inclamandum.

O æternitas ! Æternum interiit ; qui, in seculo, æternitatem non pensat.

O homo ! ô anima hominis ! cui ratio est concessa & meditatio ; si amor Dei te movere non potest : saltem moveat & terreat timor iudicis, metus Gehennæ, laquei mortis, dolores inferni, ignis urens, vermis rodens, sulphur fœtens, flamma tartarea,
 Q4 & mala

368 CONT. CHRISTIANI.
& mala omnia, & malorum omnium
æternitas.

Æternitatis enim tanta sunt spatia:
ut si damnatus quispiam millesimo
quolibet anno lacrymam ex oculis u-
nam exprimat; plus aquæ affluat, quàm
totus possit mundus continere.

O æternitas!

INDEX